

BOGDÁN JÓZSEF VERSEI

VANNAK ÉDESANYÁK

vannak édesanyák akik megeszik
plébános fiukat mint szalvétába csavart
csirkecombot először a lábukat
szopogatják le nagy-nagy élvezettel
hogy ne járjanak el a diszkóbárba
ne ropják a táncot születésnapokon
az anyjuk mindenit ne szambázzanak
a szent fazekakkal a szent bödönökkel
azután a kezüket csócsálják meg
mint kocsonyába fagyott csontokat
hogy ne tapintsák a melltartó kapcsát
no még pont az hiányzik fenék formájú
szombatokon a pezsgőbe mártózó
női mell no még pont az hiányzik
drága kisfiam egy szürke kocsmá
majzos asztalánál a frissen depillált
lábak költészete most képzelje el
a világ most képzelje el a világ most
képzeled el egyetlen drága kisfiam

Majdány, 2002. június 1-jén

KIVÉRZETT, NEHÉZ SZAGÚ SZAVAK

Istenben megboldogult elődöm, az oroszlámosi plébános, pillanatokkal halála után valósággal felrobbant. Cukros és kövér volt, csak nemrégén vacsorázott, mondogatták. A rendőrök a friss még meleg Magyar Szó vasárnapi számával takarták le az arcát. A demokratikus közvélemény átvérzett napilapjának címlapján, a kanizsai strandszépeválasztás idei győztese mosolygott a bambán bámuló utódra.

Kivérzett, nehéz szagú szavak a bánsági plébániákon mindenütt.

Kanizsamonostor, 2002. augusztus 8-án

